

Als een onbeschreven blad,
ligt de toekomst voor je open.
Maar het onbekende pad,
hoef jij niet alleen te lopen.

Kijk naar Mij, Ik ben dichtbij,
en Ik leid je op je wegen,
je bent veilig aan Mijn zij,

Ik geef jou Mijn heil en zegen!

Woorden van Gods liefde

Thema: Op weg naar Gods nieuwe wereld.

Het Paarse Boekje of de Paarse Podcast van dit jaar, staat in het teken van het jaarthema 'op weg naar Gods nieuwe wereld'. We zijn als vreemdelingen, migranten, in deze wereld, op weg naar het Beloofde Land. Een nieuwe wereld waarin God ons belooft dat alles weer heel en volmaakt zal zijn. Onderweg op deze levenslange reis maken we van alles mee, voorspoed en tegenspoed. In de hele reis zijn we niet alleen. God en de gelovigen voor ons, gaan ons voor.

We volgen mensen van de Bijbel die ook onderweg of op reis zijn geweest voor Gods plan: Abraham, het volk Israël in de woestijn, Ruth en Paulus. We leren over de betekenis van alle gelovigen die ons zijn voorgegaan en ons opwachten. En tot slot Jezus' (lijdens)weg van jongs af aan, op weg naar Zijn dood én opstanding. Onze Hoop op deze aarde en de nieuwe aarde, die nú al begonnen is.

Opnieuw zal dit jaar het boekje zowel te lezen als de luisteren zijn. Wij wensen iedereen een goede reis door deze veertigdagentijd.

Lidy, Marlotte, Frank en Andrea, ook namens de liturgiecommissie

Dank aan Ellen voor het maken van de boekvorm, en Marcel voor de opnames.

SELA - toekomst vol van hoop (<https://youtu.be/MLXyDTHolzU>)

<i>In de nacht van strijd en zorgen kijken wij naar U omhoog, biddend om een nieuwe morgen, om een toekomst vol van hoop.</i>	<i>U heeft ons geluk voor ogen. Jezus heeft het ons gebracht. Mens, als wij, voor ons gebroken in de allerzwartste nacht.</i>
<i>Ook al zijn er duizend vragen, al begrijpen wij U niet, U blijft ons met liefde dragen, U die alles overziet.</i>	<i>U geeft een toekomst vol van hoop; dat heeft U aan ons beloofd. Niemand anders, U alleen, leidt ons door dit leven heen.</i>
<i>U geeft een toekomst vol van hoop; dat heeft U aan ons beloofd. Niemand anders, U alleen, leidt ons door dit leven heen.</i>	<i>U bent God, de Allerhoogste, God van onbegrensde macht. Wij geloven en wij hopen op het einde van de nacht.</i>

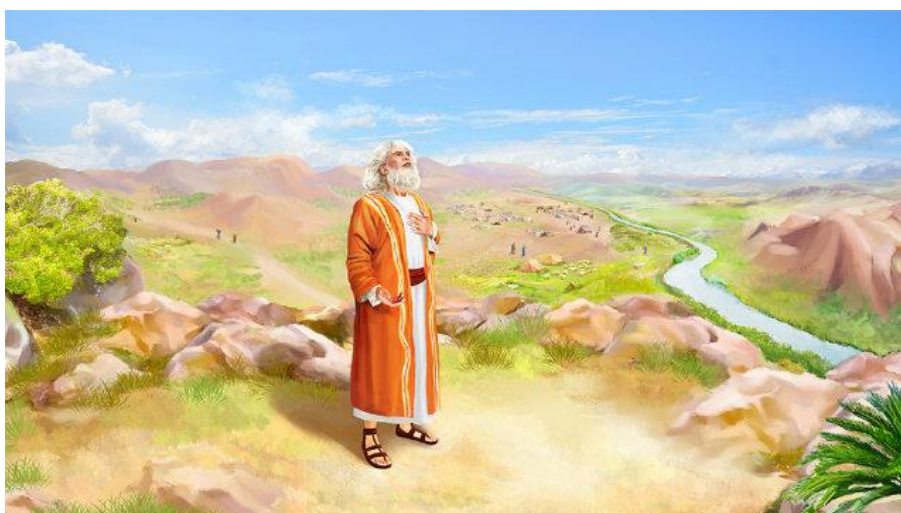
Abram gaat op reis

Woensdag 17-2

We beginnen de reis in het eerste bijbelboek Genesis, vanaf Abram. We lezen Genesis 12: 1 – 5 (Bijbel in gewone taal)

De Heer zei tegen Abram: 'Ga weg uit je eigen land en ga weg van je familie. Ik zal je zeggen naar welk land je moet gaan. ²Ik zal je zo veel nakomelingen geven dat ze een groot volk worden. Ik zal je rijk en gelukkig en beroemd maken. Jij zult ook anderen gelukkig maken. ³Als de volken op aarde elkaar geluk toewensen, zullen ze zeggen: 'Ik hoop dat je net zo gelukkig wordt als Abram.' Ik zal goed zijn voor de mensen die goed zijn voor jou. Maar de mensen die jou slecht behandelen, die zal ik straffen.'

⁴⁻⁵Abram deed wat de Heer gezegd had. Hij ging weg uit Charan. Hij was toen 75 jaar oud. Hij nam zijn vrouw Sarai en zijn neef Lot mee. En ze namen alles mee wat ze hadden, ook hun slaven en slavinnen. Ze gingen op weg naar het land Kanaän.

Wie zich verdiept in het leven van Abraham, komt al snel tot de ontdekking dat de Bijbel veel spreekt over zijn geloof. Ondanks de zwakke momenten die Abraham gekend heeft, rekende de Heere hem zijn geloof tot gerechtigheid (Genesis 15:6) en wordt hij zo 'de vader van alle gelovigen' (Romeinen 4:11).

Niet dat Abram uit een milieu kwam dat God gekend heeft. Integendeel. In Ur der Chaldeeën, waar Abram oorspronkelijk woonde, werd de maangod aanbeden en was astrologie het medium om tot 'diepere kennis en inzicht' te komen (zie o.a. Jozua 24:2,3).

Onmiddellijk na zijn roeping lezen we dat Abram *'zijn tent opzette tussen Bethel in het westen en Ai in het oosten'* (Genesis 12:8). Twee steden die het spanningsveld symboliseren waarin Abrams leven zich voortdurend heeft afgespeeld. Ai betekent 'puinhoop' en is de plaats in Kanaän waar Israël door de zonde van Achan de eerste nederlaag leed (Jozua 7:5). Het is ook de stad die door Jozua werd verbrand en tot een altijddurende puinhoop en woestenij is gemaakt (Jozua 8:28). Bethel aan de westelijke zijde betekent daarentegen 'huis van God'. Het is de plaats waar God Zich aan Jakob openbaarde. Beide steden tekenen symbolisch de twee kanten van Abrams leven: de Ai-zijde, de menselijke kant die leidt tot moeite, verdriet en woestenij, en de Bethel-zijde, de kant van God Die door alles heen tot Zijn doel komt.

Donderdag 18-2

Vandaag lezen we uit de kinderbijbel over Abram en Gods belofte aan hem.

Nadat Abram zijn neef Lot had mogen redden, zei de HEERE tegen hem: 'Vrees niet, Abram! Ik ben uw schild, vertrouw op Mij!' De HEERE beloofde zo aan Abram, dat hij hem altijd zou bewaken en beschermen, als een schild. De HEERE zou aan Abram alles geven wat hij hem beloofd had. Maar Abram was bezorgd: Hoe zou hij ooit tot een groot volk kunnen worden? hij had immers geen kinderen, geen zoon? Toen deed Abram aan de HEERE een voorstel: Abram had een knecht, Eliëzer, een man uit Damascus. Deze Eliëzer zorgde voor Abrams bezittingen. Abram vroeg nu of deze knecht zijn erfgenaam mocht worden. De HEERE zei daarop dat niet Eliëzer, maar de zoon van Abram zelf zijn erfgenaam en opvolger zou zijn. Het was nacht, toen dit alles gebeurde en de HEERE bracht Abram naar buiten. Daar liet hij hem de sterren aan de hemel zien en zei: 'Kijk nu eens naar de hemel en tel de sterren, als u ze tellen kunt. Zo talrijk zal uw nageslacht zijn!' Toen geloofde Abram in de HEERE.

Gevolgd door een kinderlied: kijk eens naar de sterren Abram:

<https://www.youtube.com/watch?v=SUDKJCOmd-q>

Kijk eens naar de sterren Abram (2X)

Je raakt de tel volkomen kwijt

Kijk eens naar de sterren Abram (2x)

wat God belooft gebeurt altijd

altijd (Abram) altijd (Abram)

altijd.....

Vrijdag 19-2

We lezen verder uit Genesis, hoofdstuk 15: 7 – 21.

De Heer zei ook tegen Abram: 'Ik ben de Heer. Ik heb je uit Ur gehaald, uit het land Babylonië. Want ik wil het land Kanaän aan jou geven.'⁸ Abram zei: 'Heer, mijn God, hoe kan ik weten of dat echt zal gebeuren?'

⁹Toen zei de Heer: 'Haal een koe, een geit, een schaap en twee duiven.'¹⁰ Abram haalde die dieren en sneed ze doormidden, behalve de duiven. De helften van elk dier legde hij tegenover elkaar. ¹¹Er kwamen roofvogels op de dode dieren af. Maar die werden door Abram weggejaagd.

¹²Toen de zon bijna onderging, viel Abram in slaap. In zijn slaap werd hij vreselijk bang.

¹³⁻¹⁶Toen zei de Heer tegen hem: 'Jij zult oud worden, en dan rustig sterven en begraven worden.

Maar je moet weten dat je nakomelingen later in een ander land zullen wonen. Daar zullen ze vreemdelingen en slaven zijn. Ze zullen er onderdrukt worden, vierhonderd jaar lang. Als die tijd voorbij is, zal ik de onderdrukkers straffen. En dan zullen je nakomelingen daar weggaan met heel veel bezit. Ze gaan weer terug naar Kanaän, maar pas na vier generaties. Dan zal ik de volken straffen

die in Kanaän wonen, omdat ze veel slechte dingen gedaan hebben.’ ¹⁷Toen de zon onder was, zag Abram in zijn droom opeens een oven. Er kwam rook uit. Er was ook vuur, en dat vuur ging tussen de dode dieren door, die daar nog lagen.

¹⁸Toen deed de Heer een belofte aan Abram. Hij zei: ‘Dit land zal ik aan jouw nakomelingen geven. Het hele gebied van de rivier de Nijl tot de rivier de Eufraat is voor hen. ¹⁹⁻²¹Dat is het gebied waar nu de Kanaänieten en andere volken wonen.’

Na de tekst inzetten van Psalm voor Nu Psalm 105:

<https://www.youtube.com/watch?v=0PsozmeGgF8> (vanaf 1min 20 tot 1 min 50 afspelen)

Zaterdag 20-2

Vandaag Genesis 22:1-19.

God wil zien of Abraham hem vertrouwt

²²¹Niet lang daarna wilde God zien hoe groot Abrahams vertrouwen was. God zei: ‘Abraham!’ Abraham antwoordde: ‘Ja, ik luister.’ ²God zei: ‘Roep Isaak, je enige zoon, van wie je zo veel houdt. Ga met hem naar het gebied bij de berg Moria. En offer hem daar op de plek die ik je zal noemen.’ ³De volgende ochtend stond Abraham vroeg op. Hij maakte alles klaar voor de reis. Hij maakte een ezel klaar om de bagage te dragen. Hij hakte hout om een vuur te maken voor het offer. Hij riep twee knechten, en hij riep Isaak. Toen ging hij op weg, naar het gebied dat God genoemd had. ⁴Op de derde dag van de reis zag Abraham in de verte de berg Moria. ⁵Hij zei tegen de knechten: ‘Jullie moeten hier blijven met de ezel. Ik ga met de jongen verder. Wij gaan daar tot God bidden. Daarna komen we hier terug.’ ⁶Hij legde het hout op Isaaks schouder. Hij pakte zelf het mes en alles wat hij nodig had om een vuur te maken. En samen liepen Abraham en Isaak verder.

⁷‘Vader,’ zei Isaak tegen Abraham. ‘Ja, jongen, wat is er?’ vroeg Abraham. Isaak zei: ‘We hebben hier vuur en hout, maar waar is het lam voor het offer?’ ⁸Abraham antwoordde: ‘God zal zelf voor een lam zorgen, jongen.’ Toen gingen ze samen verder. ⁹Abraham en Isaak kwamen op de plek die God genoemd had. Abraham bouwde daar een altaar. Daarna legde hij het hout op het altaar. Toen bond hij Isaak vast en legde hem op het altaar, op het hout. ¹⁰Hij pakte het mes om zijn zoon te slachten. ¹¹Op dat moment riep de engel van de Heer uit de hemel: ‘Abraham! Abraham!’ ‘Ja, ik luister,’ zei Abraham. ¹²De Heer zei: ‘Raak de jongen niet aan! Doe hem niets! Nu weet ik dat je mij vertrouwt en eerbied voor mij hebt. Want je was bereid je enige zoon aan mij te geven.’

¹³Toen zag Abraham opeens een ram. Het dier zat met zijn hoorns vast in de struiken. Abraham pakte de ram en offerde hem in plaats van zijn zoon. ¹⁴Abraham noemde die plek ‘De Heer zal voor ons zorgen’. Daarom zeggen de mensen nog steeds: ‘Op de berg van de Heer zal God voor ons zorgen.’

¹⁵De engel van de Heer sprak nog een keer vanuit de hemel tegen Abraham. De Heer zei: ¹⁶⁻¹⁷‘Je was bereid je enige zoon aan mij te geven. Daarom beloof ik je plechtig dat ik je rijk en gelukkig zal maken. Ik zal je heel veel nakomelingen geven, zo veel dat niemand ze kan tellen. Net zoals je de sterren aan de hemel en het zand bij de zee niet kunt tellen. Je nakomelingen zullen de baas zijn over hun vijanden.

¹⁸En als de volken op aarde elkaar geluk toewensen, zullen ze zeggen: ‘Ik hoop dat je net zo gelukkig wordt als de nakomelingen van Abraham.’ Dat alles beloof ik je omdat je gedaan hebt wat ik vroeg.’

¹⁹Toen ging Abraham terug naar de knechten. Samen gingen ze weer naar Berseba. En daar bleef Abraham wonen.

Gebedspunten:

We sluiten de inleiding op de lijdensweek af met het verstaan van Gods stem door Abraham. We mogen bidden dat wij in deze lijdenstijd Gods stem mogen verstaan. We bidden om een open hart en de leiding van Gods Geest voor ons leven en onze gemeente.

De uittocht uit Egypte

Maandag 22-2

Deze week staan we stil bij de uittocht uit Egypte, want ook het volk moest op reis, onder leiding van Mozes. Zij gingen naar het beloofde land, wat Abraham al toegezegd was. Zo zijn wij ook op reis, maar dan naar Gods nieuwe beloofde land. We luisteren naar een gedicht door Klaas van Eijbergen over Gods leiding in Mozes' leven. Dit gedicht geeft ons een vraag mee ter overdenking.

*In een biesen mandje
begon het leven van Mozes.
Hij werd door God bewaard,
want Hij had een plan voor Mozes,
die opgroeide als een echte leider.*

*Geboren als een Leviet
stroomde er Joods bloed
door zijn lichaam heen.
Hij wist niets van Gods plan af
toch voelde hij Zijn bloed
stromen naar zijn hart toe.*

*Mozes kreeg pas jaren later
aandacht voor de omstandigheden
waaronder zijn volk moest leven.
Hij nam het op voor een broeder
maar dat werd niet gewaardeerd.*

*Hij vluchtte uit zijn geliefde Egypte
naar het land Midian waar
Jethro priester was, hij werd
herder over zijn kudde en
nam een dochter van Jethro als vrouw.
God, is een God van Liefde.*

*Hij gaf Mozes een tweede kans
en de rest staat in de Bijbel geschreven.
Geven wij anderen ook een tweede kans,
of is één keer in de fout altijd fout?
Denk dan aan deze woorden:*

*Jezus, de zoon van God,
heeft jou lief en zal jou
altijd een tweede kans geven
om je bestemming in dit leven te bereiken.*

*Doe jij dat ook?
Geef jij een ander
een tweede, of derde kans
om zijn bestemming te bereiken?*

Dinsdag 23-2

We lezen uit de Bijbel, Exodus 6: 1-12

God belooft opnieuw dat Hij het volk zal bevrijden

1 Verder zei God tegen hem: "Ik ben de Heer. 2 Ik ben naar Abraham, Izaäk en Jakob toe gekomen als de Almachtige God. Maar zij kenden Mij niet met mijn naam 'Heer.' 3 Ik heb eerst een verbond met hen gesloten om hun het land Kanaän te geven. Dat is het land waar ze als vreemdelingen hebben gewoond. 4 Nu zijn ze slaven van de Egyptenaren. Maar Ik heb hun hulpgeroep gehoord. Ik ben mijn verbond niet vergeten. 5 Zeg daarom tegen de Israëlieten: 'Ik ben de Heer. Ik zal jullie uit de slavernij van de Egyptenaren halen. Ik zal jullie op een machtige manier redden en bevrijden. Egypte zal Ik zwaar straffen. 6 Ik zal jullie tot mijn eigen volk maken en Ik zal jullie God zijn. Dan zullen jullie toegeven dat Ik de Heer God ben die jullie uit de slavernij van de Egyptenaren bevrijdt. 7 Ik zal jullie naar het land brengen waarvan Ik heb gezworen dat Ik het jullie zou geven. Ik zal doen wat Ik aan Abraham, Izaäk en Jakob beloofd heb. Ik zal het aan jullie geven. Want Ik ben de Heer."

8 Mozes zei dit tegen de Israëlieten. Maar ze wilden niet naar hem luisteren, omdat ze het zo moeilijk hadden en ze nog steeds slaven waren. 9 Toen zei de Heer tegen Mozes: 10 "Ga naar de farao. Zeg hem dat hij de Israëlieten uit zijn land moet laten vertrekken." 11 Maar Mozes antwoordde: "Heer, de Israëlieten luisterden al niet eens naar me. Waarom zou de farao dan wél naar me luisteren? Ik kan niet eens goed spreken!" 12 Maar de Heer stuurde Mozes en Aäron naar de Israëlieten en naar de farao. Hij wilde dat zij de Israëlieten uit Egypte zouden meenemen.

Hierna vertelt de Bijbel over de 9 plagen: water in bloed, kikkers, muggen, steekvliegen, veepest, zweren, hagel, sprinkhanen en duisternis.

"Ik ben de HERE en er is geen ander; buiten Mij is er geen God." (Jesaja. 45:5;NBG)

De nakomelingen van Abraham, Izaäk en Jakob zaten al jaren in Egypte en werden daar als derderangs burgers beschouwd. Ze werden door hun Egyptische "gastheren" behoorlijk uitgebuit en moesten het minste werk uitvoeren.

Op een bepaald moment vindt God dat het nu wel genoeg is geweest en Hij stelt Mozes aan om, samen met zijn broer Aäron, naar de Farao van Egypte te gaan en bij hem te eisen dat hij Gods volk zou laten gaan. Om zeker te zijn dat Farao niet al te gemakkelijk zal toegeven, maakt God het hart van Farao sterk (Exodus 4:21). Farao geeft niet toe en dan volgt er een serie van tien vreselijke plagen. In die plagen pakt God rechtstreeks alle godheden van Egypte aan. Stuk voor stuk laat de God van Mozes zien dat hij *ver* uitsteekt boven de goden die door de Egyptenaren werden aanbeden. Farao echter, met zijn versterkte hart, weet van geen wijken en geeft niet toe. Hij blijft vertrouwen op zijn goden. De gevolgen zijn indrukwekkend... Iedere plaag pakt één of meer goden aan.

"en aan alle goden van Egypte zal Ik gericht oefenen, Ik, de HERE."

Woensdag 24-2

De 10e plaag en Pesach.

De 10e plaag trof elk gezin in Egypte: een engel doodde in elk huis de eerstgeborene. Alleen de huizen waar de bewoners het bloed van een lam aan de deurposten hadden gestreken werden overgeslagen. Waar de engel het bloed aan de deurposten zag, ging hij voorbij. Pesach betekent dan ook: 'sloeg over'. We lezen een gedicht van Diny Beijersbergen-Groot, waarin het eerste en het laatste Pesach (voor Jezus) worden genoemd.

Gedicht van Diny Beijersbergen-Groot:

Hij denkt aan al die vele malen
dat hij de Pesach vierde in 't gezin.
Het bitter en het zoete in de schalen,
de slavernij en 't nieuw begin.

Hij was het kind dat vragen stelde
van: 'Waarom alles anders deze nacht?'
Zijn vader die elk jaar 't verhaal vertelde
en wat van 't volk toen werd verwacht.

De wijn druipt van de tien plagen.
Het brood is hard en ongezuurd.
Wat kan een mens nog meer verdragen
als slavernij al eeuwen duurt?

Hij voelt de last van 't lam geslacht,
van bloed gestreken aan de post.
Hij ziet de bitterheid van wat Hem wacht,
het offer dat hem pijn en liefde kost.

Hij heft de derde beker en de wijn
kleurt rood in 't lijden van de tijd.
Hij drinkt de beker leeg, moet deurpost zijn,
met bloed bestreken in de bange strijd.

Hij heeft Egypte nu verlaten.
De rode zee vraagt al zijn bloed.
Dan gaat Hij eenzaam door de straten,
de laatste beker tegemoet.

Donderdag 25-2

Vandaag staan we stil bij Gods bevrijding van het volk Israël uit Egypte. Dit vertelt over de hoop die de Israëlieten hadden voor het beloofde land Kanaän. En wij hopen op de nieuwe wereld. We luisteren hiervoor naar een lied uit de film 'de prins van Egypte', genaamd: Voor wie gelooft.
(<https://www.youtube.com/watch?v=fYrkFAExov0>)

Vele nachten lang,
Klonk ons gebed in stilte door
Zongen wij een hoopvol lied
Zo vurig als de zon

Nu zijn we niet meer bang
Al volgt ons volk een moeizaam spoor

het volk verzette bergen
voor het wist dat het dat kon

Refrein

Ooit wordt het wonder waar
Voor wie gelooft
Ons hoopvol vuur wordt nooit gedoofd
Verwacht dat wonder maar
Hef trots het hoofd
Geloof, dan is het wonder daar
Voor waar voor wie gelooft

Angst had ons verlamd
Want ons gebed leek onverhoord
Hoop was als een vogel die vervaagde in de mist
Nu is een vuur ontvlamd
En moedig hoopvol stap ik voort
Spreek ik woorden waarvan ik niet wist dat ik ze wist

Refrein

(Hashira adonai mee ha mocha
Hashira adonai cee ha vodah m
Mee ha mo hahai ba aleem adonai
Mee ha mo hahai ne dar ba kodesh
Ha mee ta ver hushkafa
Hum too verafa
Ha mee ta ver hushkafa
Hum too verafa
Hashira! Hashira! Hashira!)

Refrein

Vrijdag 26-2

Deze week sluiten we af met een stuk uit Numeri. We lezen uit: Numeri 14: 26-35, de reis wordt met 40 jaar verlengd.

Daarna zei de Heer tegen Mozes en Aäron: ²⁷Hoe lang zal dit slechte volk nog tegen mij blijven klagen? Ik heb er genoeg van! ²⁸Vertel de Israëlieten dat ik gezegd heb: 'Mijn besluit staat vast. Ik zal zeker doen wat jullie gevraagd hebben. Dat beloof ik plechtig! Jullie wilden toch sterven in de woestijn?' ²⁹Dan zal ik jullie laten sterven in de woestijn! Jullie hebben tegen mij geklaagd. Daarom zal iedereen sterven van wie de naam opgeschreven is, iedereen van twintig jaar en ouder. ³⁰Jullie zullen niet in het land komen dat ik aan jullie beloofd heb. Alleen Kaleb en Jozua zullen in dat land wonen.

³¹Jullie zeiden dat jullie kinderen gevangen genomen zouden worden. Maar hen zal ik juist wel naar dat land brengen. Zij zullen weten hoe het land is waar jullie niet naartoe wilden. ³²Maar jullie zullen sterven in deze woestijn. ³³En jullie kinderen zullen veertig jaar lang door de woestijn zwerven. Zo lang duurt het voordat jullie allemaal gestorven zijn. Zo zullen jullie kinderen gestraft worden voor jullie ontrouw. ³⁴Veertig dagen hebben de mannen in het land Kanaän rondgekeken. Daarom worden jullie veertig jaar gestraft, één jaar voor elke dag. Dan zullen jullie begrijpen hoe woedend ik op jullie ben.'

³⁵Dat zal ik, de Heer, doen met dit slechte volk. Mijn besluit staat vast! Ze zullen in de woestijn sterven, omdat ze zich tegen mij verzet hebben.'

Gisteren hebben we gepraat over hoe hoop beloofd was aan het Joodse volk. Vandaag lezen we over het tegenovergestelde. Het volk werd teleurgesteld met de belofte dat iedereen vanaf twintig jaar zou sterven in de woestijn. Ook wij hebben te maken met teleurstellingen in het leven.

- Hoe ga jij met een teleurstelling om? Wat is jouw reactie en hoe probeer je de teleurstelling te verwerken tot iets positiefs?

Jezus was ook hoopvol voor het volk toen hij naar de aarde kwam, maar kreeg uiteindelijk ook de teleurstelling dat hij moest sterven voor het oog van zoveel mensen die hem haatten en liefhadden. Toch ging Jezus door met de taak (en teleurstelling) die hij te volbrengen had.

- Wat kun je van Jezus' doorzettingsvermogen leren?

Zaterdag 27-2

We luisteren vandaag naar een lied van Matthijn Buwalda.

Matthijn Buwalda: Nog 1 rivier (<https://www.youtube.com/watch?v=LicRfVAyHWg>).

Wij zijn een volk met een bestemming
Maar al jaren onderweg
We begonnen ooit als slaven
En toen kwam God en deed ons recht
De bevrijding was spektakel
Laat in plagen pas groen licht
Onze voeten in de zandzee
En de zon in ons gezicht

Nog een rivier, Nog een rivier, Nog een rivier
En dan zijn we thuis

En toen we bij de oever kwamen
Wachtte ons geen groot onthaal
We dachten net; we zijn er bijna
Maar God zei; Nog niet helemaal

Dus wij weer terug die woestijn in
Om te sterven in het zand
En om kinderen te krijgen
Kind'ren voor de overkant

Nog een rivier, Nog een rivier, Nog een rivier
En dan zijn we thuis

Veertig jaar moesten we lopen
'T was een levenslange tocht
Onze straf voor alle ruzie die,
Die we met God hadden gezocht
En toen alles terugbetaalt was
Ging het water aan de kant
Was er tijd om thuis te komen
In het onbekende land

Ik ben een man met een bestemming
En al jaren onderweg
Om me heen lopen de mensen
Aan wie ik mij heb gehecht
Mijn woestijn kent stroken asphalt
Neonlichten en vertier
Kijk ons leven of we God zijn
Tot we staan voor de rivier

Want elke stap die brengt ons dichter
Bij de grote oversteek
Iedereen gaat als het tijd is
Iedereen moet hier doorheen
En bij elk afscheid op de oever
Loop ik met wie blijven terug
Met de tranen in mijn ogen
Maar de hoop steeds in mijn rug
Want ik weet
Nog een rivier, Nog een rivier, Nog een rivier
En dan ben ik thuis, Dan ben ik thuis

Ruth reist naar Kanaän

Maandag 1-3

We lezen en luisteren deze week over Ruth, een Moabitische vrouw, een vreemde voor het volk Israël. Toch besluit zij haar bekende leven in Moab op te geven en met Naomi op reis naar Israël te gaan. Een moedige stap voor Ruth, die de overgrootmoeder zal zijn van Koning David, de voorvader van Jezus. Vandaag lezen we hoe haar verhaal begint.

Basisbijbel Ruth 1: 1-19

Naomi in Moab

1 In de tijd dat Israël werd geleid door richters, was er op een keer hongersnood in het land. In Betlehem, in het gebied van de stam van Juda, woonde een man die Elimelech heette. Omdat er geen eten meer was, trok hij met zijn vrouw en zijn twee zonen naar het land Moab. 2 Zijn vrouw heette Naomi (= 'mooi en vriendelijk') en zijn zonen Machlon (= 'ziek') en Chilion (= 'zwak'). Ze kwamen uit Betlehem in Efrat in het gebied van Juda. Ze trokken naar Moab en besloten daar in de vlakke te blijven wonen. 3 Elimelech stierf. Zo bleef Naomi alleen achter met haar twee zonen. 4 De zonen trouwden met vrouwen uit Moab. De ene vrouw heette Orpa, de andere Ruth. Ze bleven ongeveer tien jaar in Moab wonen. 5 Toen stierven ook Machlon en Chilion. Zo bleef Naomi alleen achter, zonder zonen en zonder man. 6 Ze besloot om met de twee vrouwen van haar zonen uit Moab te vertrekken. Ze wilde teruggaan naar haar eigen land. Want ze had in Moab gehoord dat de Heer ervoor gezorgd had dat er weer eten was in Israël.

Ruth komt naar Betlehem

7 Zo vertrok Naomi met haar twee schoondochters uit de plaats waar ze had gewoond. 8 Maar onderweg zei Naomi tegen de twee vrouwen: "Gaan jullie maar terug. Gaan jullie maar weer bij je moeder wonen. Ik hoop dat de Heer net zo goed voor jullie zal zijn, als dat jullie voor je man en voor mij geweest zijn. 9 Ik hoop ook dat Hij jullie allebei weer een man zal geven." Toen omhelsde ze de twee vrouwen om afscheid van hen te nemen. Maar zij begonnen te huilen. 10 Ze zeiden tegen Naomi: "Nee, we gaan mee naar jouw volk." 11 Maar Naomi zei: "Ga nu maar terug, lieve dochters. Waarom zouden jullie met me meegaan? Ik krijg geen zonen meer met wie jullie zouden kunnen trouwen. 12 Ga maar terug, want ik ben te oud om nog opnieuw te trouwen. En zelfs als ik vannacht nog een man had en zonen zou krijgen, 13 dan kunnen jullie er toch niet op wachten totdat die volwassen zijn. Ga maar terug en trouw met een man. Anders komt daar nooit meer van. Ja, het is allemaal heel erg voor jullie, maar voor mij is het nog veel erger. Want de Heer is tegen mij." 14 De vrouwen begonnen opnieuw te huilen. Toen nam Orpa afscheid van Naomi. Maar Ruth bleef Naomi vasthouden. 15 Naomi zei tegen Ruth: "Kijk, je schoonzus gaat terug naar haar volk en haar goden. Ga nu maar met haar mee!" 16 Maar Ruth antwoordde: "Vraag me alsjeblieft niet om je in de steek te laten. Want waar jij heen gaat, zal ik heen gaan. En waar jij zal slapen, zal ik slapen. Jouw volk is mijn volk en jouw God is mijn God. 17 Waar jij sterft, zal ik sterven en daar zal ik begraven worden. 18 Ik zweer bij de Heer dat alleen de dood ons zal kunnen scheiden." Naomi zag dat Ruth vastbesloten was om met haar mee te gaan. Daarom hield ze erover op. 19 Samen reisden ze verder naar Betlehem.

Dinsdag 2-3

We gaan luisteren naar een lied van Stef Bos, genaamd het Lied van Ruth, gezonden door Tabitha. Hij herkende zich in het verhaal van Ruth, 'om naar een land te gaan waarvan je weet dat de mensen waarschijnlijk niet van je houden op grond van je afkomst. Dat is lef hebben.' Zelf ging hij naar Zuid-Afrika voor de liefde. Een prachtig lied over liefde en verdraagzaamheid. Wat kunnen wij betekenen voor mensen zonder thuis?

(https://www.youtube.com/watch?v=Wru_7v1u9f8)

Ek is n vreemde hier	Ik ben een vreemde hier
Ek het my land gelos	ik heb mijn land verlaten
Ek het jou pad gekruis	ik heb je pad gekruist
Ek het jou spoor gevolg	ik heb je spoor gevolgd

Jy het gese gaan terug	jij hebt gezegd: ga terug
Moe nie op my vertrou	je moet niet op mij vertrouwen
Maar jy s n deel van my	maar jij bent een deel van mij
Wat doen ek sonder jou	wat doe ik zonder jou?

En ek weet die toekoms is onseker	en ik weet dat de toekomst onzeker is
En die donker is digby	en het donker is dichtbij
En ek weet ons wag n lang reis	en ik weet dat ons een lange reis wacht
Reg deur die woestyn	dwars door de woestijn

Maar jou land is my land	maar jouw land is mijn land
Jou volk is my volk	jouw volk is mijn volk
Jou taal is my taal	jouw taal is mijn taal
Jouw God is my God	jouw God is mijn God
Jou droom is my droom	jouw droom is mijn droom
Jou pad is my pad	jouw pad is mijn pad
Jou toekoms my toekoms	jouw toekomst is mijn toekomst
Jou hart is my hart	jouw hart is mijn hart

Ek weet jou volk is bang	en ik weet dat jouw volk bang is
Voor ons wat anders is	voor ons mensen die anders zijn
Maar ek sal brugge bou	maar ik zal bruggen bouwen
Daar waar die afgrond is	waar de afgrond is

En ek sal terugverlang	en ik zal terugverlangen
Wanneer die wind sal waai	wanneer de wind zal waaien
Wat uit die suide kom	wat uit het zuiden komt
Van my geboorte grond	van mijn geboortegrond

Maar ek sal sterk wees	maar ik zal sterk zijn
En ek sal oorleef	en ik zal overleven
Want ek wil naas jou staan	wat ik wil naast jou staan
Al sal dit moeilik wees	al zal het moeilijk wezen.

Refrein

My deel is jou deel
My brood is jou brood
Jou lewe is my lewe
Jou dood is my dood

mijn deel is jouw deel
mijn brood is jouw brood
jouw leven is mijn leven
jouw dood is mijn dood

En wanneer die donker kom
En jou mense my ontwyk
Sal ek my liefde gee
Totdat die haat verdwyn

en wanneer het donker komt
en jouw mensen mij ontwijken
zal ik mijn liefde geven
totdat de haat verdwijnt

Want jou huis is my huis
Jou ang is my ang
Jou stilte my stilte
Jou land is my land

want jouw huis is mijn huis
jouw angst is mijn angst
jouw stilte is mijn stilte
jouw land is mijn land

Woensdag 3-3

We luisteren vandaag naar een vertelling over Ruth die gaat werken bij Boaz.
(<https://www.youtube.com/watch?v=Y9xQY7UjTFI> minuut 0:50 - 2:45)

Donderdag 4-3

Naomi stelt Ruth voor om met Boaz te trouwen

1 Op een keer zei haar schoonmoeder Naomi tegen Ruth: "Het lijkt mij goed dat ik een man voor je zoek, zodat er voor je gezorgd wordt. 2 Boaz, bij wie jij gewerkt hebt, is familie van ons. Hij gaat vanavond op de dorsvloer de gerst uit de halmen kloppen. 3 Was je, maak je mooi en doe je beste kleren aan. Ga dan naar de dorsvloer. Maar laat Boaz niet merken dat je er bent, totdat hij klaar is met eten en drinken. 4 Als hij gaat slapen, moet je goed opletten waar hij gaat liggen. Ga dan naar hem toe en kruip bij zijn voeten onder zijn deken. Blijf daar liggen. Dan zal hij je wel zeggen wat je moet doen." 5 Ruth zei tegen haar: "Ik zal alles doen wat je zegt."

6 Ze ging naar de dorsvloer en deed wat haar schoonmoeder tegen haar gezegd had. 7 Boaz had heerlijk gegeten en gedronken. Daarna ging hij tegen een hoop graan liggen slapen. Zachtjes kwam Ruth dichterbij. Ze kroop bij zijn voeten onder zijn deken. 8 Midden in de nacht schrok de man wakker. Hij merkte dat er een vrouw bij zijn voeten lag. 9 Hij vroeg: "Wie ben je?" Ze antwoordde: "Ruth, heer. Wees mijn beschermer, want u bent familie van ons. U moet voor ons zorgen nu onze mannen niet meer leven."

> Dit was geen poging om met hem naar bed te gaan. In het boek "Sleutels tot de bijbel" schrijft David Pawson hierover: "In die tijd kon een meisje niet zelf een man ten huwelijk vragen. Maar ze mocht wel duidelijk maken, dat ze graag met hem zou trouwen. Eén van de manieren om dat te doen was: zijn voeten warmen. Dus toen Ruth aan de voeten van Boaz ging liggen en die met haar mantel bedekte, gaf ze daarmee te kennen dat ze er zeker niets op tegen had om met hem getrouwd te zijn." (pag. 321)

Vrijdag 5-3

Boaz heeft Ruth verteld dat hij wel de losser wil zijn, de persoon die het nageslacht en de familienaam beschermt. Er is echter eerst nog iemand in de familie die dichterbij staat en dus het eerste recht heeft om losser te zijn. Boaz geeft deze man de kans om het land te krijgen én met Ruth te trouwen, maar deze man weigert. Hij hoeft Ruth niet. We lezen verder in Ruth 4: 13-17.

13Zo nam Boaz Ruth en zij werd hem tot vrouw, en hij kwam bij haar. En de HEERE gaf haar dat zij zwanger werd en een zoon baarde. 14Toen zeiden de vrouwen tegen Naomi: Geloofd zij de HEERE, Die niet heeft nagelaten om u vandaag een losser te geven. Moge zijn naam beroemd worden in Israël! 15Hij zal er voor u zijn om u te verkwikken en u in uw ouderdom te onderhouden. Want uw schoondochter, die u liefheeft, heeft hem gebaard, zij die beter voor u is dan zeven zonen. 16En Naomi nam het kind en zette het op haar schoot. En zij werd zijn verzorgster. 17En de buurvrouwen gaven hem een naam. Zij zeiden: Bij Naomi is een zoon geboren. En zij gaven hem de naam Obed. Hij is de vader van Isai, de vader van David.

Zaterdag 6-3

We luisteren naar een gedicht van Janneke Troost: **Jezus, Boaz en ik**

Boaz was een losser, en zag
naar Naomi en Ruth om,
Ruth uit Moab, velen
vroegen zich af: "waarom"!
Zij is een heiden en hoort
niet in Israël thuis,
Boaz die zag het anders
en gaf haar een veilig huis.

Jezus de Losser, die ziet
vandaag naar ons om,
wij begrijpen dit niet
en vragen : Waarom!
Ik ben een klein mensje,
ga vaak mijn eigen weg,
Jezus zei: Bij Mij ben je veilig,
Ik heb het je toch gezegd.

Nadat ik de stem van
Jezus mocht horen,
mocht ik ook bij het
Koninklijk gezin horen.
Eenmaal mag ik de
Koninklijke zaal binnengaan,
en dan zal daar mijn
Jezus, mijn Losser staan.

Gij hebt voor mij
Uw leven gegeven,
bedankt voor dit
nieuwe leven.
Hiervan word
ik stil en klein,
Jezus, ik wil zo
graag bij U zijn

Reizen van Paulus

Maandag 8-3

Deze week lezen we over de reizen van Paulus. We leren hem kennen als Saulus, de christenvervolger. Hij wordt door Jezus zelf geroepen, vanuit de duisternis naar het Licht. En ook wij mogen Zijn Licht verspreiden. We gaan lezen uit Handelingen 9: 1-9 (uit de NBV)

Saulus geroepen

91Intussen bedreigde Saulus de leerlingen van de Heer nog steeds met de dood. Hij ging naar de hogepriester 2met het verzoek hem aanbevelingsbrieven mee te geven voor de synagogen in Damascus, opdat hij de aanhangers van de Weg die hij daar zou aantreffen, mannen zowel als vrouwen, gevangen kon nemen en kon meevoeren naar Jeruzalem. 3Toen hij onderweg was en Damascus naderde, werd hij plotseling omstraald door een licht uit de hemel. 4Hij viel op de grond en hoorde een stem tegen hem zeggen: 'Saul, Saul, waarom vervolg je mij?' 5Hij vroeg: 'Wie bent u, Heer?' Het antwoord was: 'Ik ben Jezus, die jij vervolgt. 6Maar sta nu op en ga de stad in, daar zal je gezegd worden wat je moet doen.' 7De mannen die met Saulus meereisden, stonden sprakeloos; ze hoorden de stem wel, maar zagen niemand. 8Saulus kwam overeind, en hoewel hij zijn ogen open had, kon hij niets zien. Zijn metgezellen pakten hem bij de hand en brachten hem naar Damascus. 9Drie dagen lang bleef hij blind en at en dronk hij niet.

Na de tekst, muziek inzetten van: Jezus zegt dat hij hier van ons verwacht:

<https://www.youtube.com/watch?v=NEnl7qv0Y0E>

Jezus zegt dat Hij hier van ons verwacht
dat wij zijn als kaarsjes, brandend in de nacht
en Hij wenst dat ieder tot zijn ere schijn'
jij in uw klein hoekje en ik in 't mijn

Jezus zegt dat Hij ieders kaarsje ziet
of het helder licht geeft of ook bijna niet
Hij ziet uit de Hemel of wij lichtjes zijn
jij in uw klein hoekje en ik in 't mijn

Jezus zegt ons ook dat 't zo donker is
overal op aarde zond' en droefenis
laat ons dan in 't duister held're lichtjes zijn
jij in uw klein hoekje en ik in 't mijn

Dinsdag 9-3

De veertigdagentijd is voor vele christenen ook een tijd om te vasten. Saulus, Barnabas en enkele anderen uit de gemeente in Antiochië doen dat ook. Tijdens vasten en gebed krijgen Saulus en Barnabas de speciale taak om op zendingsreis te gaan. We lezen uit Handelingen 13: 1-5.

1 In de gemeente in Antiochië waren een paar profeten en leraren. Dat waren Barnabas, Simeon Niger, Lucius van Cyrene, Manaän (Manaän was samen met koning Herodes opgegroeid) en Saulus. 2 Op een dag, toen zij zonder te eten de hele dag aan het bidden waren, zei de Heilige Geest tegen

hen: "Ik heb een speciale taak voor Barnabas en Saulus." 3 Ze baden de hele dag en legden hun daarna de handen op om hen te zegenen voor het werk dat ze gingen doen. Daarna lieten ze hen gaan.

4 De Heilige Geest stuurde hen naar Seleucië. Van daar voeren ze naar Cyprus. 5 Daar gingen ze naar de stad Salamis. Ze predikten er het woord van God in de synagogen van de Joden. Ze hadden Johannes Markus meegenomen om hen te helpen.

Door een gehele dag te vasten en te bidden, kun je je gedachten volledig op God focussen. Dit is iets wat terugkomt in vele religies, om zo één te kunnen zijn met de God die jij wilt aanbidden.

- Heb jij wel eens een dag gevast? Wat denk je dat het nut zou kunnen zijn voor jezelf en je relatie met God?
- Je kunt ook op een andere manier vasten, bijvoorbeeld door jezelf van je telefoon te weerhouden of door een hele dag niet met anderen in contact te zijn. Welke manier zou voor jou het beste zijn om een dag quality time te hebben met God?

Woensdag 10-3

We lezen verder uit Handelingen 13:-6-12

Saulus op Cyprus

6 Ze trokken het hele eiland over tot aan Pafos. Daar ontmoetten ze een tovenaars die Bar-Jezus heette. Hij was een Jood en beweerde dat hij een profeet van God was. Maar hij was een bedrieger. 7 Hij woonde bij de bestuurder van het eiland, Sergius Paulus. Dat was een verstandige man. Hij wilde graag het woord van God horen en liet Barnabas en Saulus roepen. 8 Maar Elymas (Zo werd Bar-Jezus door de Grieken genoemd. Het betekent 'de tovenaars.') verzette zich tegen hen. Hij probeerde Sergius Paulus ervan te overtuigen dat hij niet moest geloven wat Barnabas en Saulus hem over Jezus vertelden. 9 Maar Saulus (die ook wel Paulus werd genoemd) keek Elymas recht aan. Vol van de Heilige Geest zei hij: 10 "Jij zoon van de duivel! Je zit vol list en bedrog. Je bent een vijand van alles wat goed is. Wanneer zul jij ophouden de waarheid van de Heer voor leugens uit te maken? 11 Let op, de Heer zal je straffen! Je zal een tijd lang blind zijn en het zonlicht niet kunnen zien." Op hetzelfde moment werd het voor Elymas donker om hem heen. Hij tastte rond om iemand te vinden die hem bij de hand kon leiden. 12 Toen de bestuurder van het eiland zag wat er gebeurde, ging hij in Jezus geloven. Want de boodschap van de Heer had hem diep geraakt.

Lied: Als alles duister is (<https://www.youtube.com/watch?v=2Gwq9YhpxmY>)

Als alles duister is,

Ontsteek dan een lichtend vuur

Dat nooit meer dooft,

Een vuur dat nooit meer dooft.

Donderdag 11-3

Saulus heet inmiddels Paulus en samen met Barnabas reist hij naar Antiochië, waar ze de blijde boodschap verkondigen. De heidenen horen het graag en vragen hen opnieuw te komen spreken. We lezen verder hierover in Handelingen 13:42-49.

42Toen Paulus en Barnabas de synagoge verlieten, kregen ze het verzoek om de volgende sabbat opnieuw over dit onderwerp te spreken. 43Na afloop van de samenkomst liep een groot deel van de Joden en de vrome proselieten met Paulus en Barnabas mee, die hen toespraken en hen aanspoorden zich over te geven aan de goedgunstigheid van God.

44De volgende sabbat kwam bijna de hele stad bijeen om naar het woord van de Heer te luisteren. 45Bij het zien van de mensenmenigte werden de Joodse leiders jaloers en begonnen ze de woorden van Paulus op godslasterlijke wijze verdacht te maken. 46Maar Paulus en Barnabas zeiden onomwonden: 'De boodschap van God moest het eerst onder u worden bekendgemaakt, maar aangezien u die afwijst en uzelf het eeuwige leven niet waardig acht, zullen we ons tot de heidenen wenden. 47Want de Heer heeft ons het volgende opgedragen: "Ik heb je bestemd tot een licht voor alle volken om redding te brengen, tot aan de uiteinden van de aarde."'

48Toen de heidenen dit hoorden, verheugden ze zich en spraken ze vol lof over het woord van de Heer, en allen die voor het eeuwige leven bestemd waren aanvaardden het geloof. 49Het woord van de Heer verspreidde zich over de hele streek.

Lied: Laat zo je licht maar schijnen van Elly en Rikkert.
(https://www.youtube.com/watch?v=mCu2hN_9Qb0)

Laat zo je licht maar schijnen
Bij alles wat je doet
Zodat de mensen zeggen
God is goed

God is liefde, God is
God is goed

Laat zo je licht maar schijnen
Bij alles wat je doet
Zodat de mensen zeggen
God is goed

Vrijdag 12-3

Paulus reist verder naar Ikonium, Lystra, Jeruzalem en weer Antiochië. Vervolgens naar Macedonië, waar zij uiteindelijk terecht komen in Filippi, een belangrijke stad. Bij de gebedsplaats ontmoeten zij twee bijzondere vrouwen: Lydia en een waarzegster. We lezen uit Handelingen 16: 14-18.

14 Eén van hen heette Lydia. Ze verkocht textielverf in de stad Tyatira en ze aanbad God. Ze luisterde goed. De Heer opende haar hart en ze geloofde wat Paulus vertelde. 15 Zij en alle mensen die in haar huis woonden, lieten zich dopen. Daarna nodigde ze ons uit. Ze zei: "Als jullie geloven dat ik echt bij de Heer hoor, kom dan in mijn huis logeren." En ze drong er erg bij ons op aan.

Paulus en Silas in de gevangenis in Filippi

16 Op één van de keren dat we naar de gebedsplaats gingen, kwamen we een slavin tegen in wie een waarzeggende geest zat. Haar eigenaars verdienden veel geld met haar waarzeggerij. 17 Ze liep Paulus en ons achterna en riep aldoo: "Deze mensen zijn dienaren van de Allerhoogste God. Zij wijzen ons hoe we gered kunnen worden." 18 Dat deed ze dagenlang. Toen werd Paulus boos en zei tegen de geest: "Ik beveel je in de naam van Jezus Christus om uit deze vrouw weg te gaan." En de geest ging onmiddellijk uit haar weg.

De vrouw roept constant dat Paulus en zijn metgezellen kennis hebben over hoe de mensen gered kunnen worden. De vrouw was zelf eerst een slavin (onder andere van de geest die in haar zat), maar is daarna 'gered' door de uitspraak van Paulus. Wat de slavin zei was waar, ook al was de bron van haar kennis een boze geest. Waarom verkondigde een boze geest de waarheid over Paulus en was Paulus daar boos over? Als hij de woorden van de boze geest accepteerde, leek het alsof er een verband bestond tussen het Evangelie en het werk van boze geesten. Dat zou de boodschap van Jezus Christus schade doen. Waarheid en leugen laten zich niet vermengen.

Zaterdag 13-3

We gaan verder bij vers 19 van Handelingen 16. Paulus en zijn reisgenoot Silas worden in Filippi gevangengenomen als gevolg van de uitdrijving van de boze geest uit de waarzegster.

19 Haar eigenaars merkten dat ze geen geld meer met haar konden verdienen. Daarom grepen ze Paulus en Silas. Ze sleepten hen naar de markt, naar de bestuurders van de stad. 20 Daar zeiden ze: "Deze mannen brengen onze stad in rep en roer. 21 Want zij zijn Joden en leren aan de mensen dingen die wij als Romeinen niet mogen doen." 22 Ook andere mensen stookten de bestuurders op. Die scheurden Paulus en Silas toen de kleren van het lijf en gaven hen zweepslagen. 23 Nadat ze hen flink geslagen hadden, gooiden ze hen in de gevangenis. Ze zeiden tegen de bewaker dat hij hen goed moest bewaken. 24 Daarom zette hij hen gevangen in de binnenste kerker en maakte hun voeten vast in een blok. 25 Maar toen het ongeveer middernacht was, baden Paulus en Silas en zongen ze lofliederen om God te prijzen. De andere gevangenen luisterden naar hen.

26 Plotseling was er een zware aardbeving. De hele gevangenis schudde. Alle deuren gingen open en de boeien van de gevangenen raakten los. 27 De bewaker schrok wakker uit zijn slaap. Hij zag de deuren van de gevangenis openstaan. Hij greep zijn zwaard om zichzelf te doden, want hij dacht dat alle gevangenen waren ontsnapt. 28 Maar Paulus riep luid: "Doe jezelf geen kwaad, want we zijn allemaal nog hier!" 29 De bewaker liet licht brengen. Hij sprong naar binnen en liet zich bevend voor Paulus en Silas op zijn knieën vallen. 30 Toen bracht hij hen naar buiten en zei: "Heren, wat moet ik doen om gered te worden?" 31 Paulus antwoordde: "Geloof in de Heer Jezus. Dan zul je worden gered, met iedereen die in je huis woont." 32 En ze vertelden hem en alle mensen die in zijn huis woonden over de Heer. 33 En ook al was het nog nacht, toch nam hij hen onmiddellijk mee om hun wonden schoon te wassen. En hij liet zich dopen, samen met alle andere mensen die in zijn huis woonden. 34 Daarna bracht hij hen naar zijn huis. Daar liet hij een maaltijd voor hen klaarmaken. Hij was heel erg blij dat hij en iedereen in zijn huis in God waren gaan geloven.

Lied: The psalm project 118 - Feestzang. (<https://www.youtube.com/watch?v=VqalHLUT7J8>)

Komt laten wij Gods goedheid loven	Komt laat ons nu Gods goedheid loven
want goed is d'Oppermajesteit.	want goed is d'Oppermajesteit.
Zijn goedheid gaat het al te boven	Zijn goedheid gaat het al te boven
zijn goedheid duurt in eeuwigheid.	zijn goedheid duurt in eeuwigheid.
Laat Is'el nu Gods goedheid loven	
en zeggen roemt Gods majesteit.	
Zijn goedheid gaat het al te boven	
zijn goedheid duurt in eeuwigheid.	

De wedloop

Maandag 15-3

Deze week gaat over de wedloop, de estafette, van gelovigen die ons voorgegaan zijn. Zij zijn voor ons een voorbeeld in het geloof. We lezen deze week uit Hebreeën 11 en 12.

Voorbeelden van geloof door de geschiedenis heen

1 Het geloof is de zekerheid dat de dingen die we verwachten, ook werkelijkheid zullen worden. Het is het bewijs van de dingen die we nog niet zien. 2 Veel van onze voorouders zijn door hun geloof een voorbeeld voor ons geworden.

3 Doordat we God geloven, begrijpen we dat de wereld door het woord van God is ontstaan. Wat we nu zien, is niet ontstaan uit iets zichtbaars, maar uit iets onzichtbaars, namelijk het woord van God.

4 Doordat Abel God geloofde, bracht hij een beter offer aan God dan Kaïn. Want God zei dat Hij blij was met Abels offer. Dat geeft aan dat Abel leefde zoals God het wil. Zo spreekt Abel nog steeds tegen ons, ook al is hij al gestorven. Door zijn geloof is hij een voorbeeld voor ons.

5 Doordat Henoch God geloofde, is hij door God van de aarde weggenomen. Hij is dus niet gestorven. De mensen konden hem nergens meer vinden, want God had hem meegenomen. Want al voordat hij door God werd meegenomen, werd van hem gezegd dat God blij met hem was. 6 Maar als iemand geen geloof heeft, kan God onmogelijk blij met hem zijn. Want als iemand naar God toe komt, moet hij geloven dat HIJ IS wie Hij zegt dat Hij is, en dat Hij de mensen beloont die werkelijk naar Hem verlangen.

>Lied: Henoch van Elly en Rikkert: (<https://www.youtube.com/watch?v=L0Oye1zmDgw>)

Ik ben net als Henoch
Nee toch nee toch
Ik ben net als Henoch
Ik wandel met mijn God

Ik volg hem stap voor stap - o ja?
Want Hij bepaalt mijn lot - zo zo
Ik ben net als Henoch
Ik wandel met mijn God

Ik zou me heus wel haasten
Als Hij dat aan mij vroeg
Maar Jezus wandelt naast me
En dat gaat snel genoeg

Ik ben net als Henoch
Nee toch nee toch
Ik ben net als Henoch
Ik wandel met mijn God

Dinsdag 16-3

Na Noach worden ook Abraham en Sarah genoemd. We lezen over hen in Hebreeën 11: 9-16

9 Doordat hij God geloofde, heeft hij in het land gewoond dat God hem had beloofd. Maar het was nog niet van hem. Hij woonde er als vreemdeling, in tenten. Net als later Izaäk en Jakob, die dezelfde belofte hadden gekregen als Abraham. 10 Maar Abraham vertrouwde er op dat God hem zou brengen naar de stad met het sterke fundament, de stad die God Zelf heeft ontworpen en gebouwd.

11 Doordat Sara God geloofde, kreeg ze kracht om een kind te krijgen, ook al was ze daar al veel te oud voor. Want ze geloofde dat God hun het kind zou geven dat Hij aan hen had beloofd. 12 Ook Abraham was al te oud om nog kinderen te kunnen krijgen. Maar door zijn geloof in God is er een groot volk uit hem ontstaan. Een volk zo ontelbaar als de sterren aan de hemel en het zand op het zeestrand.

13 Vol geloof in God zijn zij allemaal gestorven, zonder dat ze hebben gekregen wat hun was beloofd. Ze hebben het alleen uit de verte gezien en geloofd, en ze waren er blij mee. Ze wisten dat ze als vreemdelingen op deze aarde woonden. 14 Mensen die zo iets zeggen, laten daarmee zien dat ze een vaderland zoeken. 15 Als ze daarmee het vaderland hadden bedoeld waar ze vandaan waren gekomen, hadden ze terug kunnen gaan. 16 Maar zij verlangden naar een beter vaderland, namelijk hun hemelse vaderland. Daarom schaamt God Zich er niet voor om Zich hun God te noemen. Want Hij heeft voor hen in de hemel een stad gebouwd.

>Lied: opwekking 798 Houd vol (<https://www.youtube.com/watch?v=3TRhHE77whQ>)

Wij zijn het volk van God,
wij zijn als vreemdelingen hier met elkaar.
Een leven lang te gast,
er ligt een hemels vaderland voor ons klaar.

Houd vol, houd vol, Hij laat niet los.

Het is een zegetocht
van heiligen en twijfelaars bij elkaar.
Maar kijk, wij lopen nog,
wij lopen wat God heeft beloofd achterna.

Houd vol, houd vol, Hij laat niet los.

Refrein:

God is voor ons, God is naast ons,
God is altijd om ons heen.
Laat maar komen wat hierna komt,
want Hij laat ons nooit alleen.

En nu wij zijn omringd
door zoveel helden die ons voor zijn gegaan,
nu geven wij niet op.
Het zijn de schouders waarop wij mogen staan.

Houd vol, houd vol, Hij laat niet los.

(Refrein)

Woensdag 17-3

We kunnen vervolgens lezen in Hebreeën 11 over Izaäk, Jacob, Jozef, Mozes en de hoer Rachab. We lezen nog twee stukken uit hoofdstuk 11.

24 Doordat Mozes God geloofde, heeft hij toen hij volwassen was geworden, geweigerd nog langer als 'zoon van farao's dochter' te leven. 25 Hij wilde liever samen met Gods volk slecht behandeld worden. Dat vond hij beter dan tijdelijk genieten van een leven zonder God. 26 Hij vond het meer waard om te lijden voor Christus dan om te genieten van de rijkdom van Egypte. Want hij wist dat hij daarvoor beloond zou worden.

En dan verder vanaf vers 32.

32 En wie moet ik verder nog opnoemen? Want ik zou tijd tekort komen als ik zou gaan vertellen van Gideon, Barak, Simson, Jefta, David, Samuel en de profeten. 33 Doordat ze God geloofden, hebben ze koningen overwonnen, wraak genomen, beloften werkelijkheid zien worden, de bekken van leeuwen dichtgebonden. 34 Ze hebben de kracht van het vuur gedooft, zijn ontsnapt aan scherpe zwaarden, hebben kracht van God gekregen toen ze zwak waren, zijn in de strijd sterk geweest en hebben de legers van vijanden op de vlucht gejaagd. 35 Vrouwen hebben hun gestorven zonen uit de dood teruggekregen. Anderen hebben zich laten martelen zonder hun geloof te willen opgeven, omdat ze wisten dat ze na hun dood een beter leven zouden krijgen. 36 Anderen zijn uitgescholden en geslagen, geboeid en gevangen gezet. 37 Ze zijn doodgegooid met stenen, gemarteld, doorgezaagd, onthoofd. Ze hebben rondgezworven in schapenvachten en geitenvellen, hebben honger en dorst geleden, zijn vervolgd en mishandeld. 38 Maar het deed hun niets. Ze hebben rondgetrokken in woestijnen, bergen, kloven en grotten.

39 Al deze mensen zijn door hun geloof een voorbeeld voor ons. Toch hebben zij geen van allen de belofte van God werkelijkheid zien worden. 40 Want God had een beter plan, waardoor zij tegelijk met ons volmaakt gemaakt zouden worden.

> een vraag om over na te denken: aan wie neemt u/neem jij een voorbeeld?

Donderdag 18-3

We lezen verder uit Hebreeën 12: 1-3.

De schrijver moedigt de gelovigen aan om vol te houden

1 Er is dus een grote groep van mensen die ons door hun voorbeeld aanmoedigen. Laten we daarom alles uit ons leven wegdoen wat onze omgang met God in de weg staat, en alles waarin we God ongehoorzaam zijn. Het is alsof we een hardloopwedstrijd lopen die voor ons is uitgezet. We moeten geduldig tot aan het einde doen wat God van ons vraagt. 2 Daarbij moeten we alleen op Jezus letten, want Hij is onze Leider. Hij wijst ons de weg en gaat voor ons uit. Hij is ons voorbeeld in het geloof. Hij verdroeg de dood aan het kruis en alle schande, omdat Hij wist hoe blij Hij daarna zou zijn. Nu zit Hij naast God op de troon. 3 Denk dus alleen aan Hem. Hij heeft het verdragen dat de mensen niet naar Hem wilden luisteren en Hem zelfs hebben gedood. Als jullie daaraan denken, zullen jullie niet moe worden en niet opgeven.

>Lied: opwekking 789 - U leert me lopen op het water
(<https://www.youtube.com/watch?v=tnmJsp7Okhw>)

U leert me lopen op het water
De oceaan is weids en diep
U vraagt me alles los te laten
Daar vind ik U en ik twijfel niet

En als de golven overslaan
Dan blijf ik hopen op uw Naam
Mijn ziel vindt rust
Want in de storm bent U dichtbij
Ik ben van U en U van mij

De diepste zee is vol genade
Uw sterke hand, die houdt mij vast
En als mijn voeten zouden falen
Dan faalt U niet, want Uw trouw houdt stand

(refrein)

Geest van God, leer mij te gaan over de golven
In vertrouwen U te volgen
Te gaan waar U mij heen leidt
Leid me verder dan mijn voeten kunnen dragen
Ik vertrouw op Uw genade
Want ik ben in Uw nabijheid

(refrein)

Vrijdag 19-3

We lezen een laatste waarschuwend woord uit Hebreeën 12: 25-29.

25 Let dan goed op dat jullie gehoorzamen aan Hem die spreekt. Vergeet niet dat het vroeger slecht afliep met de Israëlieten die ongehoorzaam waren aan God toen Hij op aarde sprak. Daarom is het zeker dat het ook met ons slecht zal aflopen, als we niet luisteren nu Hij door Jezus vanuit de hemel spreekt. 26 Toen God vanaf de berg sprak, schudde alleen de aarde van zijn stem. Maar nu heeft Hij gezegd: "Nog één keer zal Ik niet alleen de aarde, maar ook de hemel laten schudden." 27 Dit 'nog één keer' geeft aan dat alles wat kan schudden, dus alles wat is gemaakt, weggeveegd zal worden. En dat is de hele aarde. Zo zal alleen dat wat niet kan schudden, overblijven. 28 Het Koninkrijk dat we hebben gekregen, kan niet schudden. Het staat stevig en vast en zal dus blijven bestaan. Laten we daarom vast vertrouwen op Gods goedheid, en God dienen en aanbidden op een manier waar Hij blij mee is. Dat is dus: vol ontzag. 29 Want onze God is als een vuur dat alles verbrandt.

Laten we vasthouden aan de Hoop, het Koninkrijk dat komt en blijft bestaan! Het Koninkrijk waar we naar op weg zijn en er nu al is. We luisteren nog naar een gedicht van Janneke Troost:

*We lopen samen
op de renbaan,
met een doel
waarvoor we gaan.*

*Vele jaren zijn we
aan het lopen,
en we weten waar
we op hopen.*

*Soms zijn wij
het lopen moe,
dan roepen de
toeschouwers ons toe:*

*“Blijf volhouden,
voor iedereen die gelooft,
is er door Jezus
een zegekroon beloofd”.*

*Aan het einde
van de levensbaan,
zal daar Jezus,
onze Heiland staan.*

Zaterdag 20-3

We sluiten de week af met het een stuk uit het slot van de brief aan de Hebreeën: hoofdstuk 13:14-16.

14 Want we hebben hier geen eigen stad, maar we kijken uit naar de stad die nog zal komen.

15 Laten we Hem dus aldoor prijzen. Onze woorden van dankbaarheid en van geloof zijn ons offer aan Hem in wie wij geloven. 16 Verder brengen we Hem offers door vriendelijk, gul en goed te zijn voor andere mensen. Dat zijn offers waar God blij mee is.

We luisteren naar opwekking 498, Alleen door U (https://www.youtube.com/watch?v=XxqkihjdD_Q)

Er is een stad
met gouden straten,
vol van Jezus' heerlijkheid.
Er is een weg
die daarheen leidt;
daar is leven in eeuwigheid.

Alleen door U, alleen door U,
alleen door uw dood,
uw liefde zo groot.

Nooit meer rouw, nooit meer tranen,
nooit meer lijden, nooit meer nood,
nooit meer pijn, nooit meer ziekte,
nooit meer onrecht, nooit meer dood.

Refrein:

Alleen door U, alleen door U,
alleen door uw dood, uw liefde zo groot.
Oh, de schuld is afbetaald,
we kunnen eeuwig leven;
nu is er weer hoop,
alleen door U.
Oh, eens zien wij uw gezicht
en iedereen zal dansen
in de stad van onze God;
alleen door U.

Altijd licht, altijd vrede,
altijd blijdschap, altijd feest,
altijd wijn die blijft stromen
op het grote bruiloftsfeest.

(refrein)

De reis van de Heere Jezus

Maandag 22-3

We volgen vanaf deze week het leven van Jezus. We zien dat het lijden en de vervolging in Zijn leven van kinds af aan al aanwezig geweest zijn. We lezen hier al duidelijk over wanneer Jezus nog maar een peuter is.

Mattheüs 2: 13 - 15

Jozef en Maria vluchten naar Egypte

13Toen de wijze mannen weggegaan waren, kreeg Jozef een droom. In zijn droom zag hij een engel van de Heer, die zei: 'Sta op! Je moet met Maria en het kind naar Egypte vluchten. Daar moeten jullie blijven totdat ik zeg dat jullie terug kunnen gaan. Want Herodes is op zoek naar het kind, hij wil het doden.'

14Meteen stond Jozef op. Midden in de nacht vertrok hij met Maria en het kind naar Egypte. 15Daar bleven ze tot de dood van Herodes.

Dat moest zo gebeuren. Want dat wordt al verteld in de heilige boeken. Daar staan deze woorden van God: «Ik heb mijn Zoon teruggeroepen uit Egypte.»

Na de overweldigende ervaringen van een engelenkoor, herders en de wijzen uit het oosten komt de teleurstelling. De Zoon van God is niet welkom in Israël. Jozef moet met zijn gezin vluchten naar Egypte. Ja, het was voorspelt, maar ik denk niet dat Jozef op dat moment de Schriften paraat had.

En midden in de nacht pakt hij zijn boeltje op om te vertrekken. Ik denk dat hij wel de geschenken van de wijzen heeft ingepakt. Kostbaarheden die hij waarschijnlijk hard nodig zou hebben op hun vlucht. God zorgt, door middel van de droom waarin de waarschuwing doorklinkt en door middel van de mooie geschenken van de oosterse wijze mannen.

Een verdrietig begin, van wat de mooiste gebeurtenis had moeten zijn. Het lijden van Jezus voor onze verlossing is begonnen.

Dinsdag 23-3

De 12-jarige Jezus in de tempel: verteld vanuit de kinderbijbel.

Jezus was twaalf jaar oud, toen Hij als zoon der wet samen met Jozef en Maria het Paasfeest in Jeruzalem ging vieren. Het paaslam werd geslacht en gegeten: elke dag gingen zij, samen met duizenden andere Joden, naar de tempel. Zo kwam Jezus, de Zoon van God, in het heilige huis, dat tot eer van Zijn Vader was gebouwd! Na zeven dagen - zolang duurde het Paasfeest immers - vertrokken de Joden weer. Jozef en Maria liepen met de grote schare feestgangers de stad uit, op weg naar Bethabara. Jezus liep niet bij hen, maar daarover maakten zij zich nog niet ongerust. Ze meenden dat Hij wel bij vrienden zou lopen. Jezus was te vertrouwen, dat wisten zij wel. Maar toch zochten ze ondertussen naar Hem bij de familieleden en kennissen. Toen zij Hem de hele dag niet zagen, werden Jozef en Maria ongerust. Niemand had hem gezien! Op het eind van de dag besloten zij om naar Jeruzalem terug te gaan. Ze zochten Hem onderweg, maar vonden Hem niet. Zo kwamen twee erg ongeruste mensen Jeruzalem binnen. 't Was moeilijk zoeken in zo'n drukke stad. In het huis waar ze gelogeed hadden, vonden Jozef en Maria hun Jezus niet. Op straat was Hij nergens te zien. Maria's Zoon, de Zaligmaker, was weg!

Drie dagen later kwamen Jozef en Maria in de tempel. Zou Jezus daar misschien zijn? Een groep schriftgeleerden stond in een kring in het midden zat een jongen. Verbaasd luisterden de geleerde Joden die zelf leerlingen onderwijs in de Joodse godsdienst gaven, naar de verstandige vragen die de jongen hen stelde. En als ze zelf een moeilijke vraag stelden, kregen zij zulke buitengewoon heldere antwoorden van de jongen, dat ze zich afvroegen hoe hij zo wijs was geworden! Ze wisten niet dat deze jongen de Zoon van God was! Maria en Jozef zagen direct dat Jezus daar met de leraren zat te praten. Even stonden ze onthutst te kijken en te luisteren; ze begrepen niet hoe Jezus, hoewel Hij nog erg jong was, zich bij al die geleerden zo op zijn plaats voelde. Ze vergaten dat Hij een bijzonder Kind was, zoals er nooit op aarde had geleefd en ook nooit meer komen zou: de enige Zoon van God!

Dan lied van Elly en Rikkert: Stapje voor stapje: (<https://www.youtube.com/watch?v=afkCi-Hdii8>)

Jezus was een baby'tje
Op Maria's schoot
Maar ook kleine baby'tjes
Worden groot
Hapje voor hapje
Stapje voor stapje
Kleine baby'tjes worden groot

Jezus was een kleutertje
Lustte melk en brood
Net als alle kleutertjes
Werd hij groot
Hapje voor hapje
Stapje voor stapje
Kleine kleutertjes worden groot

Jezus was een jongetje
Dat ook zong en floot
Net als alle jongetjes
Werd hij groot
Stapje voor stapje
Stapje voor stapje
Kleine jongetjes worden groot

Jezus werd toen 12 jaar
Dat is best wel groot
Hij bleef in de tempel
Dat was wat hij besloot...
Want hij wou proberen
Om meer van God te leren
Dan hij had gehoord
Stapje voor stapje
Stapje voor stapje
Stapje voor stapje...
Woord voor woord

Woensdag 24-3

Lucas 4: 1 - 13

De duivel wil Jezus laten zondigen

41De heilige Geest was in Jezus gekomen. Hij liet Jezus naar de woestijn gaan, weg van de Jordaan.

2In de woestijn probeerde de duivel om Jezus te laten zondigen.

Veertig dagen lang at Jezus niets. Toen de veertig dagen voorbij waren, had hij erge honger. 3Toen zei de duivel: 'Jij bent toch de Zoon van God? Zeg dan tegen deze steen dat hij in een brood moet veranderen!' 4Maar Jezus antwoordde: 'In de heilige boeken staat: «Alleen van brood kan een mens niet leven.»'

5Toen bracht de duivel Jezus naar een berg. En in één tel liet hij hem alle koninkrijken van de wereld zien.

6De duivel zei: 'Ik geef deze landen en al hun rijkdom aan jou. Want ik ben er de baas over, en ik kan ze geven aan wie ik wil. 7Je hoeft alleen maar te knielen en mij te eren, dan is alles van jou.' 8Maar Jezus antwoordde: 'In de heilige boeken staat: «Kniel alleen voor de Heer, je God, en vereer alleen hem.»'

9Daarna nam de duivel Jezus mee naar Jeruzalem. Hij bracht hem naar het dak van de tempel, en zei: 'Jij bent toch de Zoon van God? Spring dan naar beneden! 10Want in de heilige boeken staat: «God geeft zijn engelen de opdracht om je te beschermen.» 11En er staat: «De engelen zullen je opvangen. Je zult je voet niet stoten tegen een steen.»' 12Maar Jezus antwoordde: 'In de heilige boeken staat ook: «Je mag de Heer, je God, niet uitdagen om zijn macht te bewijzen.»'

13Op al die manieren probeerde de duivel om Jezus te laten zondigen. Maar het lukte hem niet. Daarna liet hij Jezus een tijd met rust.

Wat kunnen we een hoop leren van dit verhaal. Hoe belangrijk is het dat we Gods woord lezen en onthouden. De Heer Jezus is God, kun je nu zeggen. Geen wonder dat Hij de schriften paraat had. Maar toch. Dit verhaal staat er niet voor niets.

Hebben wij overal een antwoord op als we worden bevraagd door kritische mensen die niets met God te maken willen hebben? Of staan we dan met onze mond vol tanden?

Overal kunnen we waarschijnlijk niet op antwoorden. Wat we wel kunnen is de Liefde, Trouw en Genade van God kenbaar maken. In ons gedrag, hoe we anderen benaderen en eerlijk antwoord willen geven op misschien die kritische vragen. Vraag God om zijn Geest en Hij wil je helpen.

Donderdag 25-3

Jezus is vaak niet welkom geweest, zeker niet in zijn eigen woonplaats. We lezen daarover in Lucas 4: 23 - 30

Jezus doet geen wonderen in Nazaret

23Jezus zei: 'Ik weet zeker dat jullie tegen mij zullen zeggen: 'Nu moet u ook iets voor ons doen. We hebben gehoord wat u allemaal in Kafarnaüm gedaan hebt. Doe dan ook een wonder in uw eigen stad.' 24Maar luister goed naar mijn woorden: Een profeet is nooit welkom in zijn eigen stad.'

25Jezus legde dat uit met twee voorbeelden. Hij zei: 'Luister goed! In de tijd van de profeet Elia waren er veel weduwen in Israël. Het had drieënhalf jaar niet geregend en er was hongersnood in het hele land. 26Toch ging Elia niet naar een weduwe in Israël. In plaats daarvan stuurde God hem naar een weduwe buiten Israël. Ze woonde in Sarepta, een dorp bij de stad Sidon.

27En toen Elisa profeet was, waren er in Israël veel mensen met een huidziekte. Toch maakte Elisa hen niet beter. Maar Naäman uit Syrië maakte hij wel beter.'

De mensen in Nazaret jagen Jezus weg

28 Toen de mensen in de synagoge de woorden van Jezus hoorden, werden ze kwaad. 29 Ze jaagden Jezus de stad uit. En ze brachten hem naar de rand van de berg waarop hun stad gebouwd was. Ze wilden hem naar beneden gooien. 30 Maar Jezus liep tussen alle mensen door en ging weg.

Oeps, Jezus, U maakt zich bepaald niet geliefd hier. De verhalen die U hier vertelt zijn nu niet de beste die U uit het verleden aan kunt halen. Waarom niet vertellen van Gods grote daden en dat U bent gestuurd om verlossing te brengen? Overigens weet ik niet of dat wel zou zijn aangeslagen, hoor, maar er waren vast betere verhalen te verzinnen geweest.

Waren de mensen te eager, te veel erop gebrand, om wonderen te zien? zo van....als U niet laat zien wat U kunt geloven we U niet? Tja, dan snap ik U wel.

Maar wat verdrietig dat de mensen die U op hebben zien groeien op deze manier met U omgaan. En dan ook gelijk zo boos dat ze U willen doden. Maar Uw tijd is nog niet gekomen dat U gaat sterven, ook voor deze mensen. U loopt weg en vervolgt Uw lijdensweg. Gelukkig, want er valt voor U nog heel wat te vertellen aan mensen die wel naar U willen luisteren. Ik ben er een van.

Vrijdag 26-3

Vandaag Johannes 3: 1 - 5

Nikodemus komt naar Jezus toe

31 Er was een farizeeër die Nikodemus heette. Hij was één van de Joodse leiders. 2 Midden in de nacht kwam hij naar Jezus toe en zei: 'Meester, wij weten dat God u gestuurd heeft om onze leraar te zijn. Want we zien dat God u helpt om al die wonderen te doen.'

3 Jezus zei tegen Nikodemus: 'Luister heel goed naar mijn woorden: Je kunt alleen bij Gods nieuwe wereld horen als je op een nieuwe manier geboren wordt.'

4 Toen zei Nikodemus: 'Iemand die al oud is, kan toch niet opnieuw geboren worden? Hij kan toch niet teruggaan in de buik van zijn moeder en nog een keer geboren worden?'

5 Jezus zei tegen hem: 'Luister heel goed naar mijn woorden: Je kunt Gods nieuwe wereld alleen binnengaan als je op een nieuwe manier geboren wordt. En dat gebeurt als je gedoopt wordt met de heilige Geest.'

God is in staat mensen te veranderen, die volgens ons niet te bereiken zijn. In het geval van Nikodemus duurde het even voordat hij uit het duister te voorschijn kwam, maar God had geduld met deze heimelijke gelovige.

Omdat hij bang was ontdekt te worden, maakte Nikodemus een afspraak om Jezus 's nachts te ontmoeten. Gesprekken overdag tussen Farizeeërs en Jezus verliepen nogal vijandig, maar Nikodemus wilde echt van Hem leren. Waarschijnlijk kreeg hij veel meer dan hij verwachtte, een uitdaging tot een nieuw leven!

We weten heel weinig over Nikodemus, maar wel dat hij na die ontmoeting die avond wegging als een ander mens. Hij had een heel nieuw begrip van God en van zichzelf.

We zien vervolgens Nikodemus als lid van de Hoge Raad. Terwijl ze allerlei manieren bespraken om van Jezus af te komen, stelde Nikodemus de vraag naar gerechtigheid. Hoewel zijn bezwaar werd afgewezen, had hij wel gesproken. Hij begon al te veranderen.

Het laatste wat we van Nikodemus zien, is dat hij samen met Jozef van Arimathea vraagt of ze Jezus' lichaam mogen begraven. Nikodemus beseft wat hij riskeerde en nam een vrijmoedige stap. Hij groeide verder.

God zoekt naar aanhoudende groei, niet naar onmiddellijke perfectie.

Zaterdag 27-3

Jezus wordt vaak bevraagd en uitgedaagd door schriftgeleerden. Jezus heeft altijd het laatste woord!

Mattheüs 16: 1 – 4 Een vraag om bewijs

161Er kwamen farizeeën en sadduceeën naar Jezus toe. Ze zeiden: 'Bewijs maar eens met een teken dat u door God gestuurd bent!' Ze wilden laten zien dat Jezus dat niet kon.

2Maar Jezus zei tegen hen: 'Als jullie 's avonds een rode lucht zien, dan zeggen jullie: 'Het wordt morgen mooi weer.' 3En als jullie 's ochtends een rode lucht zien, dan zeggen jullie: 'Het wordt vandaag slecht weer.' Jullie begrijpen wat de kleur van de lucht betekent. Maar de tekens die om jullie heen gebeuren, die begrijpen jullie niet.

4Jullie zijn slechte mensen, die ontrouw zijn aan God. Jullie vragen om een teken. Maar het enige teken dat jullie krijgen, is het voorbeeld van Jona.'

Jezus liet de farizeeën en de sadduceeën daar staan en ging weg.

Lied: God van wonderen (DoorBrekers Worship)

(<https://www.youtube.com/watch?v=S4hbm9kpZ6Q>)

Naar ons, U liep over water
U bent de God van wonderen

Geraakt toen de zieken u zochten
en U, U raakte ze aan
U bent de God van wonderen

(Refrein:)
U bent mijn Koning tot alles in staat
Niemand is groter voor altijd eer ik Uw naam
U stilt de storm, U split de zee
De God van wonderen

Het werd stil toen de wijn bijna op was
maar U, U zorgde voor meer dan genoeg
De God van wonderen

(Refrein)

Als ik vraag om een brood, dan geeft U geen steen
Zelfs de vogels voedt U, U laat mij nooit alleen
Alles is mogelijk bij U, ik leef in Uw kracht
U heeft mijn ogen geopend, U bent hier

(Refrein)

Het einde van Jezus' reis is in zicht

Maandag 29-3

Vandaag lezen we Mattheüs 21: 6 - 11.

Jezus rijdt Jeruzalem binnen

6 De twee leerlingen gingen naar het dorp. Ze deden wat Jezus gezegd had. 7 Ze brachten hem de ezelin en haar jong. Ze legden jassen op de rug van de ezels, en Jezus ging erop zitten.

8 Veel mensen legden hun jas op de weg. Anderen haalden takken van de bomen en legden die op de weg. 9 Ze liepen voor Jezus uit en achter hem aan, en ze riepen: 'Alle eer aan God! Leve de Zoon van David! Leve de man die door God gestuurd is! Alle eer aan God in de hemel!'

10 Zo kwam Jezus in Jeruzalem aan. Iedereen in de stad praatte erover. De mensen vroegen zich af: 'Wie is die man?' 11 De mensen die met Jezus meegegaan waren, zeiden: 'Dat is Jezus, de profeet uit Nazaret in Galilea.'

Dit is een van de weinige plaatsen in de evangeliën waar Jezus' glorie op aarde wordt erkend. Jezus riep zichzelf vrijmoedig uit tot koning en de menigte stemde daar met blijdschap mee in. Maar dezelfde mensen zouden enkele dagen later zwichten onder politieke druk en Hem in de steek laten. Jezus wordt hier duidelijk geprezen om zijn verrichtte daden, maar lijdt dagen daarna aan enorme kritieken vanuit de bevolking. Dit is een emotionele achtbaan, zelfs voor iemand zoals Jezus.

- Was Palmzondag in jouw ogen écht nodig, aangezien Jezus hierna in een gat valt, totaal het tegenovergestelde van de dagen daarvoor?
- Heb jij zelf wel eens een emotionele rollercoaster gehad, waarvan je je later afvroeg bij God of dit nou echt nodig was voor jouw levensloop? Zo ja, hoe heb je dit verwerkt?

Dinsdag 30-3

Vandaag gaan we verder in hetzelfde Bijbelboek, maar dan een stukje verder. We lezen Mattheüs 22: 23 - 33.

De sadduceeën stellen een vraag

23 Op diezelfde dag kwamen er ook sadduceeën naar Jezus toe. Sadduceeën geloven niet dat de mensen zullen opstaan uit de dood. Ze zeiden tegen Jezus: 24 Meester, in de wet van Mozes staat deze regel: «Het kan gebeuren dat een man sterft zonder kinderen. Dan moet zijn broer trouwen met de weduwe. De broer moet zorgen dat zij een kind krijgt. Dat kind geldt dan als het kind van de gestorven man.»

25 Maar luister nu eens naar wat wij meegemaakt hebben: Er waren zeven broers. De oudste trouwde, maar hij stierf zonder kinderen. Zijn vrouw bleef alleen achter. Toen trouwde de tweede broer met de vrouw. 26 Maar met hem gebeurde hetzelfde, en met de andere broers ook. Ze stierven allemaal zonder kinderen. 27 Als laatste stierf de vrouw. 28 En nu is onze vraag: Wat gebeurt er als de mensen opstaan uit de dood? Met wie van de zeven broers zal die vrouw dan getrouwd zijn? Want ze zijn allemaal met haar getrouwd geweest.'

Jezus geeft antwoord op de vraag

29 Jezus antwoordde de sadduceeën: 'Jullie hebben het helemaal fout! Jullie begrijpen de heilige boeken niet. En jullie begrijpen niet hoe machtig God is. 30 Als de mensen opstaan uit de dood, dan leven ze niet meer als getrouwde mensen. Dan leven ze zoals de engelen in de hemel.'

31 Jezus zei verder: 'De mensen zullen opstaan uit de dood. Jullie weten toch wat God zegt in de heilige boeken? Hij zegt: «Ik ben de God van Abraham, Isaak en Jakob.» 32 God is geen God van dode mensen, maar van levende mensen.'

33 Alle mensen die het hoorden, waren diep onder de indruk van Jezus' uitleg.

De Sadduceeërs vroegen Jezus hoe het huwelijk er zou uitzien in het eeuwige leven. Jezus antwoordde dat het belangrijker is Gods kracht te beseffen, dan te weten hoe het er daar zal uitzien. Wij mensen moeten niet proberen het eeuwige leven en God in menselijke beelden en vormen uit te denken. We moeten ons juist focussen op onze relatie met God nu, in plaats van te raden hoe de hemel er in de toekomst uit zal zien. Gelukkig zien we dat straks vanzelf en zal één ding zeker zijn; het zal al onze verwachtingen ver te boven gaan. Het is makkelijk om in deze tijd juist op de toekomst te focussen, vanwege de vrijheden die we terugkrijgen nadat deze pandemie (hopelijk) ophoudt te bestaan.

- Herken je dit? Focus jij zelf ook vaker op de toekomst in plaats van te leven in het nu? Leg uit.
- Heeft de corona-crisis een impact gehad op jouw relatie met God? In hoeverre is deze veranderd of gelijk gebleven?

Woensdag 31-3

Tijdens het lezen luisteren we naar:

>Lied: *Erbarme Dich uit de mattheus Passion (instrumentaal)* <https://youtu.be/2scK9Kquoj0>

Verraad van Judas. We lezen erover in Mattheüs 26: 14 – 16

14 Eén van de twaalf leerlingen ging naar de priesters toe. Het was Judas Iskariot. 15 Hij zei: 'Ik kan jullie helpen om Jezus gevangen te nemen. Wat krijg ik daarvoor?' De priesters gaven hem 30 zilveren munten.

16 Vanaf dat moment dacht Judas erover na hoe Jezus gevangen genomen kon worden.

Judas: een gedicht van Janneke Troost

*Drie jaar ben ik met Hem omgegaan
Ik zag mij al naast de koning staan*

*Wij verwachtten een aardse koning
Met een paleis, een mooie woning*

*Maar Hij had het niet over samen strijden
Volgens Hem moest Hij voor ons gaan lijden*

*Mijn droom viel toen wel in duigen
Het sanhedrin was op zoek naar getuigen*

*Die avond heb ik geholpen met die klus
En Hem verraden met een kus*

*Wat had ik daarna veel spijt
Jezus verraden, ik was Hem nu kwijt*

Donderdag 1-4

Vandaag is het Witte Donderdag en we lezen een stuk uit Mattheüs dat over de paasmaaltijd gaat.

Mattheüs 26: 17-19 en 26-30

De paasmaaltijd wordt klaargemaakt

17 Het was de eerste dag van het Joodse Paasfeest. De leerlingen kwamen bij Jezus en vroegen: 'Waar zullen we de paasmaaltijd voor u gaan klaarmaken?'

18 Jezus noemde de naam van iemand in Jeruzalem. De leerlingen moesten naar hem toe gaan en tegen hem zeggen: 'Onze meester zegt dat het einde van zijn leven dichtbij gekomen is. Hij wil in uw huis de paasmaaltijd eten met zijn leerlingen.'

19 De leerlingen deden wat Jezus tegen hen gezegd had, en ze maakten de paasmaaltijd klaar.

Jezus deelt brood en wijn uit

26 Tijdens het eten nam Jezus een brood. Hij dankte God, brak het brood in stukken en deelde het uit. Hij zei: 'Kijk, dit is mijn lichaam. Eet ervan.'

27 Daarna nam hij een beker wijn. Hij dankte God en liet de beker rondgaan. Hij zei: 'Drink allemaal uit deze beker. 28 Want dit is mijn bloed. Als ik gedood word, zal mijn bloed vloeien. Maar daardoor zullen veel mensen gered worden, want hun zonden worden vergeven. Dat heeft God beloofd.'

29 Jezus zei ook: 'Luister naar mijn woorden: Vanaf nu zal ik geen wijn meer drinken. Ik zal pas weer wijn drinken als ik samen met jullie in de nieuwe wereld van mijn Vader ben.' 30 Toen zongen Jezus en zijn leerlingen een lied om God te danken. Daarna gingen ze op weg naar de Olijfberg.

Door Jezus op te offeren, werd het voor de mensheid makkelijker om naar God te komen en hem te aanbidden. Jezus verandert de oude traditie door het brood en de wijn als een symbool voor zijn lichaam voor te stellen en daarmee een nieuwe traditie in te luiden. De drempel is hiermee verlaagd, waardoor wij makkelijker en dichter bij God kunnen komen.

- Offer jij zelf ook wel eens iets op zodat de toekomst beter wordt voor de mensen om je heen? Vertel.
- Een gebedspunt van vandaag is: bid voor mensen die het paasverhaal niet op de manier kunnen vieren waarop ze dat eigenlijk willen vieren, door vervolging of economische redenen.

Vrijdag 2-4

Vandaag is het Goede Vrijdag. We lezen het verhaal uit Mattheüs 27: 27 – 32 en luisteren daarna naar een lied wat de gevoelens van deze dag mooi en krachtig verwoordt.

De soldaten brachten Jezus naar het paleis van Pilatus. Ze riepen iedereen erbij. 28 Toen trokken ze Jezus zijn kleren uit en deden hem een rode mantel aan. 29 Ze maakten een kroon van doorntakken en zetten die op zijn hoofd. En ze gaven hem een stok in zijn rechterhand. Ze knielden voor hem en zeiden spottend: 'Wij groeten u, koning van de Joden!'

30 Ze spuugden hem in zijn gezicht. En ze pakten de stok en sloegen ermee op zijn hoofd.

31 Zo bespotten de soldaten Jezus. Daarna trokken ze hem de mantel weer uit, en ze trokken hem zijn eigen kleren weer aan.

Toen brachten de soldaten Jezus weg om hem aan het kruis te hangen. 32 Toen ze de stad uit gingen, kwamen ze een man tegen. Hij heette Simon en kwam uit Cyrene. De soldaten dwongen hem om het kruis te dragen.

Lied: Via Dolorosa van Sela (<https://www.youtube.com/watch?v=uBU9HHkIKfA>)

Langs de Via Dolorosa in Jeruzalem die dag,
Verdrongen zich de mensen in de straat.
Daar staarden ze Hem na:
De man die sterven moest op Golgotha.

(Refrein)

Langs de Via Dolorosa, heel die lange lijdensweg,
Ging de Christus, onze Koning als een lam.
Maar omdat Hij van ons hield met heel zijn hart, is Hij gegaan,
Langs de Via Dolorosa, heel de weg naar Golgotha.

Er kwam bloed uit al zijn wonden, uit de striemen op zijn rug,
Uit de kroon van doornen om zijn hoofd geklemd.
En Hij droeg met elke stap
De hoon van hen die schreeuwden: "Kruisigt Hem!".

(Refrein)

Zijn kruis werd een troon, zijn bloed wast ons schoon
En het stroomt door het hart van Jeruzalem.

(Refrein)

Zaterdag 3-4

Het is vandaag Stille Zaterdag, we lezen uit Mattheüs over hoe het komt dat het graf werd bewaakt.

Matteüs 27: 62 – 66

Het graf wordt bewaakt

62De volgende dag was het sabbat. Een groep priesters en farizeeën ging naar Pilatus toe. 63Ze zeiden: 'Heer, we willen u iets vragen. Toen die bedrieger Jezus nog leefde, heeft hij gezegd: 'Drie dagen na mijn dood zal ik opstaan uit de dood.' 64Wilt u daarom opdracht geven om het graf drie dagen lang te bewaken? Anders komen zijn leerlingen het lichaam stelen en dan zeggen ze tegen het volk: 'Jezus is opgestaan uit de dood!' En daarmee zullen ze het volk nog erger bedriegen dan Jezus al deed.' 65Pilatus antwoordde: 'Jullie krijgen soldaten mee om het graf te bewaken. Doe verder zelf wat jullie nodig vinden.' 66De priesters en de farizeeën gingen naar het graf. Ze zorgden ervoor dat niemand het graf zomaar kon openmaken. En ze gaven de soldaten opdracht om voor het graf te blijven staan.

Lied: Wacht op de Heer van Sela (<https://www.youtube.com/watch?v=oHwlmKe04Nc>)

Wacht op de Heer, Zijn dag is nabij. Wacht op de Heer, Houd moed. Hij komt!

The image features a rustic wooden plank background. In the bottom-left and bottom-right corners, there are decorative floral arrangements including purple and light blue flowers with green leaves.

WACHT OP DE HEER

The image shows a landscape with a mountain range in the foreground, partially obscured by thick, white clouds. The sky is filled with soft, warm colors from a low sun, creating a gradient of orange, pink, and light blue.

Wacht op de HEERE,
wees sterk
en Hij zal uw hart sterk maken;
ja, wacht op de HEERE

Psalm 27:14